

Posljedna Granica Sarajeva

Author: [Antonio Prlenda](#)

Nezavisnom međunarodnom arbitrazom razrjesen je posljednji teritorijalni spor u Bosni.

Zamrli su protesti Srba u sarajevskom naselju Dobrinja. Samo gomile smeca i pepela, dvije klupe i stolice postavljene nasred puta podsjećaju na zestoke proteste u noci između 24. i 25. travnja/aprila ove godine.

Tada je međunarodnom arbitraznom odlukom stavljena točka na posljednje sporno razgranicenje između dvaju bosanskohercegovačkih entiteta, Federacije i Republike Srpske.

Dio naselja sa oko 800 stanova sada ulazi u sastav Federacije BiH, a preostalih 300 stanova je ostalo u Republici Srpskoj, odnosno u dijelu grada kojeg tamosnji stanovnici zovu "Srpsko Sarajevo".

Srpska strana je sa ogorčenjem primila ovu odluku. Dejtonskim sporazumom je Federaciji BiH pripalo 51, a Republici Srpskoj 49 odsto teritorije. Posle arbitraze u Brckom, srpski predstavnici sada navode da je njihov entitet ostao "kratak" za 258 četvornih kilometara, te da se prostire na 45 odsto teritorije, što je za četiri odsto manje nego što im po Dejtonu pripada.

Predsjednik Republike Srpske Milan Sarović prekinuo je zbog ovoga svoj posjet SAD. Vodja tima Republike Srpske u pregovorima o arbitrazi Vladimir Lukić izjavio je da je doneto "najgore moguće rješenje za Srbe s tog područja".

S druge strane, građani Federacije BiH vrlo su zadovoljni arbitraznom odlukom, jer bi se u svoje tamosnje stanove sada moglo vratiti oko 2.500 raseljenih Dobrinjaca, uglavnom nesrpske nacionalnosti. Iz tih stanova prethodno će Srbi morati da se isele.

Gradonačelnik Srpskog Sarajeva Predrag Lasica izjavio je medijima da nema podataka o tome koliko srpskih obitelji na ovome području živi u tuđim stanovima, u koje se žele vratiti prijeratni stanari. No, zna se da se u te stanove dok su bili pod upravom Republike Srpske vratilo tek 26 bosnjackih i devet hrvatskih obitelji.

Tokom rata Dobrinja je bila poznata po smrtonosnom djelovanju srpskih snajperista i topnika i Bosnjaci u ratu istjerani iz svojih kuća dugo su čekali na povratak.

Svih ovih godina dvije strane se nisu mogle dogovoriti čija je Dobrinja, jer je linija razdvajanja bila tako komplikovano povučena posle Dejtona da čak prolazi i kroz stambene zgrade. Usled toga, srpski predstavnici zadržali su sve do prije neki dan granicu na nekadasnjoj liniji fronta.

U Dobrinji žive Srbi koji su mahom napustili svoje kuće i stanove nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma, kada su naselja u kojima su živeli, poput Ilidže, na primer, pripala Federaciji.

Preko noci oni su postali žitelji entiteta, iz kojeg su se već jednom iselili i umesto srpske dobili federacijsku upravu. To je za mnoge bilo nezamislivo.

Iako je Wolfgang Petritsch, Visoki predstavnik međunarodne zajednice porucio da međuentitetska linija ne predstavlja dva razlicita svijeta, vec granicu dvije komponente jedne zemlje, te da su prava ljudi ista su gdje god se ta linija nalazila - to nije u prvom trenutku bilo dovoljno da smiri njihov gnjev.

Grupa od 500 demonstranata je bacanjem kamenja sprijecila policajce Federacije i njenog Sarajevskog kantona da udju u policijsku stanicu, koju je prethodno, po dogovoru, napustila policija Republike Srpske. Nasred puta koji dijeli Federaciju i Republiku Srpsku, napravljene su barikade, sa razglasa su se mogle cuti gusle, tradicionalni srpski instrument. Dizala su se tri prsta i pjevale srpske nacionalisticke pjesme. Zapaljeni su i stari automobili.

"Neki od nas su se i po nekoliko puta selili i vise necemo da se selimo. Hocemo da zivimo sa Srbima," izjavila je sredovjecna Srpkinja. Za nju je nezamislivo da zivi pod bosnjacko-hrvatskom upravom.

U medjuvremenu, bivsi stanovnici ovog kraja jedva cekaju da se vrate. Dragija Smajic, clanica Asocijacije za povratak u Dobrinju kaze, "Na ovo smo cekali sest godina. Nisam mogla spavati koliko sam bila sretna".

Bosko Siljegovic, odbornik Skupstine Srpskog Sarajeva smatra da nije trebalo dozvoliti ulazak federalne policije u srpski dio Dobrinje, dok se Srbima s tog podrucja ne obezbjedi povratak u svoje domove u Federaciji.

Sa povratkom, medjutim, ne ide bas lako. "Slobodna Bosna", sarajevski dvonedjeljnik, daje primer Srbina, Dusana Tesanovica, porijeklom iz Hrasnice, koji stanuje u sedam podruma stambene zgrade u Dobrinji I. Ova zgrada je poslednjom odlukom pripala Federaciji, i sada se Dusan priprema da napusti podrume.

"Bio sam sav sretan kada sam ih dobio, navikao sam se. Sad ne znam sta cu", kaze. Na povratak u Hrasnicu i ne pomislja, poucen iskustvom svoga brata. Dusanov brat vratio se prosle godine u svoju kucu u federalnom dijelu i devet mjeseci zivio mirno. Bilo je povremenih provokacija od strane komsija, kad bi popili koju casicu vise, ali njima je, tvrdi Dusan, medjunarodna zajednica strogo zaprijetila.

Nakon devet mjeseci na kucu je bacena bomba i za Dusana je to bio siguran znak da zivota u Federaciji vise nema. Dusan sad samo zeli da proda svoj stan u Hrasnici i pridruzi se supruzi i sinovima koji su u Sloveniji.

Glasnogovornik UN u Sarajevu Daglas Kofman podvlaci da se u ovoj situaciji na Dobrinji zapravo ne radi o sigurnosnom ili policijskom problemu, vec o stambenom.

"Policija Republike Srpske uredno je ispostovala dogovor i na vrijeme napustila policijsku stanicu. Policajci Federacije BiH bez problema obavljaju svoje patrole. Ljudi se u stvari boje da nece ostati u stanovima u kojima sada zive. To je u biti stanarsko pitanje"

Srbi koji sada zive u Dobrinji, nalaze se u istoj situaciji kao i 2.500 Bosnjaka koji cekaju da se tamo vrate. Bosnjaci takodje zive u tudjim stanovima, iz kojih moraju da se iseles i tako nadju na ulici.

Shodno ciljevima takozvane Sarajevske deklaracije ciji je cilj da se u grad vrati oko 20.000 nebosnjackog stanovnistva, svakodneвно se obavljaju delozacije Bosnjaka i Hrvata koji su u tudjim, dakle, srpskim stanovima.

Odluka o Dobrinji pogadja sad srpski zivalj, ali ona donekle ubrzava predvidjeni dvosmjerni povratak. Da bi

se trenutno smirili duhovi, predstavnici lokalnih vlasti obiju strana održali su sastanak i dogovorili da se izvjesno vrijeme ne obavljaju delozacije nelegalno useljenih stanara. Smirivanju su doprinijeli i prvomajski praznici koji se ovde tradicionalno slave danima.

Zivot se vratio u normalu. Iako se povremeno može čuti poneki nacionalistički usklik koji prolaznici upućuju federalnim policajcima, promet vozila iz jednog u drugi entitet odvija se bez problema, kao i trgovina na tezgama uz cestu.

Premijer Sarajevskog kantona Federacije BiH Huso Hadzidedic kazao je da uniformirani policajci i vojnici Republike Srpske i dalje treba da koriste svoje stanove u tome području te da nastave izvršavati svoje profesionalne obaveze u Republici Srpskoj.

"Policajci RS koji žive u tome dijelu Dobrinje treba da idu na posao u Srpsko Sarajevo i da se kući vraćaju u uniformama, jer time povećavaju povjerenje drugih građana," kazao je nakon sastanka predsjednik Skupštine Srpskog Sarajeva Milovan Bjelica.

Zvanicnici SFOR-a situaciju na području Dobrinje ocjenjuju mirnom. Oprez je, međutim, i dalje prisutan. Italijanski i njemacki oklopni transporteri mogu se vidjeti na dva ili tri ključna mjesta međjuenteitske linije, pa i na obližnjem brdu Mojnilo s kojeg se ima dobar pregled ovog područja.

Antonio Prlenda je novinar i vojni komentator iz Sarajeva.

Location: Bosnia and Herzegovina

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/posljedna-granica-sarajeva>